



בית משפט השלום בקריות

ת"א 16-09-20510 א.נ.ג.ר. דלקים בע"מ ואח' נ' עיזבון ביטון ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

בפני כבוד השופט ד"ר שלמה מיכאל ארדמן

תובעים
1. א.נ.ג.ר. דלקים בע"מ
2. כחלון דלקים ומסחר בע"מ
3. א.ד. מוסד דיזל 2002 בע"מ

נגד

נתבעים
1. מסעודה ז"ל עיזבון ביטון
2. יצחק ביטון
3. גאולה ביטון
4. בנק משכן - בנק פועלים למשכנתאות
5. רשות מקרקעי ישראל

2

החלטה

3

4 האם ניתן ליתן פסק דין הצהרתי על זכותו של "בן ממשיך", לבקשת נושה של אותו בן ממשיך
5 פוטנציאלי, לצורך עיקול זכויותיו על ידי אותו נושה? זו השאלה בה עלי להכריע בתיק זה.

6

7 בפני בקשה למתן צו מניעה זמני לאיסור שינוי רישומי בעלות אצל הצדדים השלישיים, במסגרת
8 תובענה שהגישו המבקשות למתן פסק דין הצהרתי ולפיו כל הזכויות במשק מס' 8 הידוע כגוש
9 18830 חלקה 1 והמצוי במושב יערה (להלן: "הנחלה") שהיתה בבעלות המשיבה מס' 1, שייכות
10 למשיבים 2 ו-3 בחלקים שווים, וכי אין למאן דהוא אחר זכויות הנחלה. המשיבים, שאינם מיוצגים,
11 אמנם התייצבו לדיון, אך לא השיבו לבקשה. בקשתם היחידה שהוגשה היתה בקשה לעיכוב הליכים,
12 על פי סעיף 20 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס-1980, בשל טענתם לצו כינוס שניתן
13 כנגדם. בקשה זו נדחתה על ידי ביום 1.11.16 מהטעם, שהתביעה אינה תביעה לתשלום "חוב בר
14 תביעה", כמשמעותו בפקודה, ולפיכך אין עיכוב הליכים על פי סעיף 20 לפקודה (ע"א 1516/99 לוי נ'
15 **חיג'אזי**, פ"ד נה (4) 730, 743-741).

16 כעולה מן הבקשה ומן התובענה, האינטרס שבגיננו מבקשות המבקשות את ההצהרה ואת צו המניעה
17 הזמני המונע שינויי בעלות בנחלה ברישומים אצל הצדדים השלישיים הוא חובות שחייב המשיב
18 מס' 2 למבקשות.

19 במהלך הדיון שהתקיים בפני ביום 7.11.16 העלתי בפני הצדדים את השאלה האם ההליך בו נקטו
20 המבקשות הינו ההליך המתאים, או שמא היה עליהן לנקוט בהליכים על פי חוק הירושה, התשכ"ה-



בית משפט השלום בקריות

ת"א 20510-09-16 א.נ.ג.ר. דלקים בע"מ ואח' נ' עיזבון ביטון ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 1965. ביקשתי טיעון קצר בשאלה זו וכן קבלת הנוהל הרלבנטי מרשות מקרקעי ישראל לרבות טיעון
2 גם מטעמה בשאלה זו. לאחר קבלת האמור, אגש עתה להכרעה בבקשה.
3

א. העובדות:

העובדות הרלבנטיות הן אלה:

4
5
6 בין רשות מקרקעי ישראל (להלן: "הרשות"), ההסתדרות הציונית העולמית (להלן: "הסוכנות")
7 והאגודה השיתופית "יערה – מושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ (להלן: "האגודה
8 השיתופית") נחתמו חוזה שכירות הידועים כ: "הסכמי משבצת תלת צדדיים". האחרון שבהם נחתם
9 בשנת 1993 (להלן: "הסכם המשבצת"). החוזה משכיר לסוכנות נחלות שונות בשטח המשבצת,
10 כאשר האגודה הינה ברת רשות במשבצת. על פי סעיף 8(א) להסכם המשבצת אין האגודה השיתופית
11 רשאית להשכיר חלק כלשהו במשבצת אלא לחברי האגודה שאושרו ע"י הרשות והסוכנות. על פי
12 סעיף 18 להסכם, חבר האגודה המקבל חזקה ביחידת משק הינו פועל כבר רשות בנעלי האגודה
13 השיתופית.

14 סעיף 20(ה) להסכם המשבצת קובע כדלהלן:

15 "במקרה של פטירת חבר האגודה או מתיישב ביישוב תחולנה ההוראות הבאות בדבר מסירת זכויות
16 השימוש בנחלה ו/או במשק העזר שבשימוש. למען הסר ספק מוצהר ומוסכם בזה כי אין באמור
17 בסעיף זה לשנות את מהות זכויותיו של חבר האגודה זכויות בר רשות בלבד שאינן חלק מעזבונו
18 ואין באמור בסעיף זה כדי לשנות את מעמדו של חבר האגודה על פי חוזה זה כבר רשות לכל דבר
19 ועניין:

20 (1) במקרה של פטירת חבר אגודה או מתיישב ביישוב יועברו כל זכויותיו בנחלה לבן/בת הזוג
21 שנותר בחיים. באין בן/בת זוג לחבר האגודה או מתיישב ביישוב שנפטר יועברו כל זכויותיו
22 בנחלה לבן ממשיך שנקבע על ידי ההורים ושאושר על ידי המיישבת. באין בן ממשיך כאמור
23 יועברו כל הזכויות בנחלה בהתאם לעקרונות הקבועים בסעיף 114 לחוק הירושה, התשכ"ה-
24 1965.

25 (2) על אף האמור לעיל, אם ניתנו עד לתאריך חתימתו של חוזה זה אישורים או התחייבויות
26 בכתב של המיישבת כלפי חבר אגודה או מתיישב ביישוב, בדבר מסירת זכויות השימוש
27 בנחלה שלו לאחד מילדיו ששמו ננקב במפורש – תימסרנה הזכויות הנ"ל בנחלה, לאחר
28 פטירתו של אותו חבר אגודה או אותו מתיישב ביישוב, בהתאם להתחייבות המיישבת כלפיו.
29 (3) במקרה של פטירת חבר אגודה או מתיישב ביישוב יועברו כל זכויות השימוש במשק העזר
30 שלו ליורשיו.

31 (4) אדם שיהיה זכאי לקבל זכויות שימוש בנחלה או משק עזר לפי הוראת סעיף ה' יהיה חייב
32 לעמוד בתנאים הקבועים בהחלטות מועצת מקרקעי ישראל. לא עמד בתנאים אלה, יהיה



בית משפט השלום בקריות

ת"א 20510-09-16 א.נ.ג.ר. דלקים בע"מ ואח' נ' עיזבון ביטון ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 חייב להעביר את הזכויות שקיבל למי שיהיה כשיר לפי החלטות מועצת מקרקעי ישראל,
2 לקבל את הזכויות וזאת תוך שנה אחת וכפוף להוראות חוזה זה בדבר העברת הזכויות.
3 המשכיר והמיישבת רשאים בנסיבות המצדיקות זאת ובתנאים שייקבעו על ידם, להאריך
4 את התקופה האמורה".

5 ביום 27.4.87 חתמה המנוחה הגב' ביטון מסעודה ז"ל (להלן: "מסעודה") על מסמך המופנה
6 לסוכנות שכותרתו "הצהרה והתחייבות המתיישבים". במסמך מצהירה מסעודה כי קבעה את בנה
7 המשיב מס' 2 (להלן: "הבן") ואת אשתו דאז וכיום גרושתו – המשיבה מס' 3 (להלן: "הגרושה")
8 באופן בלתי חוזר כבן ממשיך בנחלה, אשר יקבל את החזקה בנחלה לאחר פטירתה, בכפוף להסכמת
9 הסוכנות ולכל דין. בו ביום חתמו על אותו מסמך הבן והגרושה (אז בת זוגו של הבן), וזאת במסגרת
10 הצהרה על הסכמתם לשמש בן ממשיך בכפוף לאישור הסוכנות ולתנאים המקובלים בסוכנות. בו
11 ביום גם חתמה האגודה השיתופית על המלצה בפני הסוכנות, לאשר את הבן הממשיך כאמור לעיל.
12 ביום 6.5.87 חתמה הסוכנות במסגרת אותו מסמך על אישור הבן הממשיך הנ"ל וכן חתמה על מסמך
13 נוסף ביום 21.5.87 המופנה לרשות שכותרתו "הודעה על קביעת בן ממשיך". במסמך האמור מודיעה
14 הסוכנות תוך צירוף המכתב מיום 27.4.87 על כתב ההתחייבות עליו חתמו בר הרשות – מסעודה,
15 הבן והגרושה והסוכנות ומבקשת לרשום בתיק את ההתחייבות ולא למסור את הנחלה לאחר.
16 הסוכנות מצהירה כי ידוע לה, למסעודה ולגרושה כי כל עוד לא יימסרו הזכויות לבן הממשיך, בעלי
17 הזכויות בנחלה הם בעל הרשות הקיים. עוד מצהירה הסוכנות במסמך כי בטרם תמסור בפועל את
18 הזכויות בנחלה לבן הממשיך היא תפנה לרשות בהודעה בצירוף המסמכים הנדרשים כדי לרשום את
19 הבן הממשיך כבעל הזכויות בנחלה.
20 הרשות אישרה בחתימתה ביום 4.6.87 את ההודעה הנ"ל.

21 המנוחה נפטרה (מועד הפטירה לא הובא בפני בית המשפט), וביום 22.1.14 חתמו הבן והגרושה על
22 הסכם גירושין וככל הנראה התגרשו. בהסכם הגירושין סוכם כי הנחלה בבעלותם של הבן והגרושה
23 בחלקים שווים וכי יפעלו למכירתה, כאשר מכספי התמורה יקבל הבעל 55% והאישה 45%, לאחר
24 כיסוי החובות המשותפים של שני הצדדים. בפועל לא נעשתה כל פעולה פורמאלית להעברת הנחלה
25 על שם הבן הממשיך ושום בקשה בעניין זה לא הועברה לרשות. עוד יש לציין כי על הנחלה רשומות
26 התחייבויות לרישום משכנתא בסכומים שונים לטובת בנק הפועלים שנרשמו במחצית הראשונה של
27 שנות ה-90. לא ידוע האם כיום קיימים חובות כאמור לבנק הפועלים.

28 הבן חייב למבקשות כספים כדלקמן: בתיק הוצל"פ מס' 13-11042-11-8 למבקשת מס' 1 סך של – כ-
29 250,000 ₪ ובתיק הוצל"פ מס' 13-00923-12-1 למבקשת מס' 2 סך של כ- 85,000 ₪. משניסו
30 המבקשות להטיל עיקול זמני על הנחלה, לא עלה בידן, לאור העובדה כי הנחלה נותרה רשומה ע"ש
31 מסעודה. לפיכך הגישו את ההליך ההצהרתי הנוכחי.
32



בית משפט השלום בקריות

ת"א 20510-09-16 א.נ.ג.ר. דלקים בע"מ ואח' נ' עיזבון ביטון ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

ב. דיון:

הוראות הסכם המשבצת בעניין העברת הזכויות בנחלה חקלאית, אינן הוראות שנוצרו בחלל ריק. הוראות אלה נוסחו על פי המדיניות הקרקעית של רשות מקרקעי ישראל שנוסחה עוד בהחלטה מס' 1 של מועצת מקרקעי ישראל משנת 1965, הקובעת בסעיף 9 להחלטה:

א נפטר חוכר נחלה, לא תפוצל זכות החכירה על הקרקע בין היורשים והנחלה תוחזר לחזקת מינהל מקרקעי ישראל. היורשים יהיו זכאים לפיצוי עבור השקעות שנעשו בקרקע, בשעור השווה לערך הריאלי של הנחלה.

ב על אף האמור בסעיף קטן (א), לא תוחזר נחלה למינהל אם ימצא הסדר בין יורשי נחלה, על פיו יקבל את הנחלה אחד היורשים למשך כל תקופת החכירה לאחר שיוכח להנחת דעתו של מינהל מקרקעי ישראל כי לרשות היורש האמצעים והיכולת להמשיך בעיבוד הנחלה ביעילות.

באגודה שיתופית שהיא מושב עובדים לא תימסר הקרקע ליורשים, אלא בתאום עם האגודה.

מטרת ההסדרים האמורים נובעת מהעיקרון שמטרת החכרת הקרקע על ידי הרשות היא כי נחלה תוחזר למתיישב למטרת עיבוד חקלאי רציף, כאשר לצורך כך הנחלה מוגדרת כיחידה משקית אחת שאינה ניתנת לפיצול מהטעם שהינה נתפסת כיחידה כלכלית אחת שחלוקתה תפגע בכושרה הכלכלי. (ראה: ורד דשא המשפט החקלאי בישראל (2014), בעמ' 309-311).

מדיניות זו נקבעה גם בסעיף 114 לחוק הירושה התשכ"ה-1965 הקובע:

(א) משק חקלאי שהוא יחידה שחלוקתה היתה פוגעת בכושר קיומה כמשק חקלאי העשוי לפרנס משפחה חקלאית - יימסר ליורש המוכן ומסוגל לקיימו, והוא יפצה את היורשים האחרים במידה ששווי המשק עולה על המגיע לו מן העזבון.

(ב) באין הסכמה בין היורשים בשאלה מי מהם מוכן ומסוגל לקיים את המשק החקלאי, מה הם הנכסים המהווים את המשק החקלאי, מהו שווי המשק לצורך החישוב בין היורשים ובדבר צורת הפיצוי ליורשים האחרים, זמני סילוקו והבטחתו - יחליט בית המשפט לפי הנסיבות.

(ג) היו שני יורשים או יותר, ובהם בן-זוגו של המוריש, מוכנים ומסוגלים לקיים את המשק החקלאי - בן-זוגו של המוריש עדיף על יורשים אחרים.

(ד) היה יורש עובד במשק החקלאי בחיי המוריש או שהשקיע בו מהונו ולא קיבל תמורה כפי שאדם אחר היה מקבלה, יובא זאת בחשבון בקביעת הפיצוי האמור.



בית משפט השלום בקריות

ת"א 20510-09-16 א.נ.ג.ר. דלקים בע"מ ואח' נ' עיזבון ביטון ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 מדיניות זו קיבלה ביטוי גם בהגדרה החקיקתית של "בן ממשיך". הגדרה זו נקבעה ביחסים בין הבן
2 הממשיך לאגודה השיתופית, בתקנה 1 לתקנות האגודות השיתופיות (חברות), התשל"ג-1973,
3 המגדירה "בן ממשיך":
4 "בן אחד בלבד או בן מאומץ אחד או נכד אחד של בעל משק, לרבות בן זוגו, המחזיק בעצמו או
5 מכוח התחייבות בלתי חוזרת בכתב של הוריו או מכוח ירושה, במשק חקלאי, כבעל, כחוכר, כחוכר
6 משנה, או כבר-רשות לתקופה בלתי קצובה או לשנה לפחות של מוסד מיישב והאגודה או של
7 האגודה כשאינן מוסד מיישב; לענין זה, "הורים" – לרבות אחד מהם במקרה שהשני חדל להיות בעל
8 זכויות במשק החקלאי או שנפטר".
9 על מנת להשלים את התמונה יש גם להפנות להסדר הפרקטי שקבעה הרשות לצורך העברת זכויות
10 בנחלה במקרים כאלה וזאת במסגרת הוראת אגף חקלאי 55 שפורסמה ביום 18.2.97 וכתרתה
11 "הודעה על קביעת בן ממשיך לנחלה (משק) במושב אשר המשבצת שלו מושכרת בחוזה תלת צדדי
12 לסוכנות היהודית/ ההסתדרות הציונית העולמית, ולאגודת המושב". על פי הנוהל האמור, הסדרי
13 הבן הממשיך מתאפשרים, רק כאשר מדובר בהתחייבות להעברת זכויות לאחר מועד הפטירה ע"י
14 בר הרשות, ולא בהעברה בחיים. על פי הנוהל, כתב ההתחייבות הוא הסכמה של הסוכנות היהודית
15 לפעול להעברת הזכויות על שם הבן הממשיך בבוא העת, וזאת על פי זכותה הנובעת מהסכם
16 השכירות המשולש.
17 בהקשר זה חשוב להפנות לסעיפים 7 ו-8 להוראת הנוהל הקובעים כך:
18 7. העברת הזכויות בפועל על שם הבן הממשיך ובני/בת זוגו תעשה רק לאחר שתהיה פניה
19 בכתב מצידו בבוא העת, ופניה נוספת של הסוכנות היהודית למנהל בכתב לאחר פטירת
20 המתיישבים ברי הרשות, בצרוף העתק מהודעת הפטירה. אין לבקש צו ירושה. כל זאת
21 בתנאי שלא מומצא למנהל פסק דין או החלטה של בית משפט, המחייבים לפעול אחרת.
22 8. יש להדגיש כי הודעת הסוכנות על קביעת בן ממשיך, לפי סעיף 5 לעיל, אינה מקנה בשלב
23 זה זכויות בנחלה לבן הממשיך, וכל עוד לא תתבצענה הפעולות לפי סעיף 7 לעיל בעלי
24 הזכויות בנחלה לכל דבר ועניין, כגון לאישור תכניות בניה התחייבות לרישום משכנתא
25 וכדומה הם המתיישבים (ההורים) ברי הרשות בלבד (ההדגשה במקור).
26 בהתאם למבנה משפטי מורכב זה, ניתן להגיע למספר מסקנות משפטיות, העולות גם מהפסיקה.
27 ראשית, אין עסקינן ביחסים משפטיים חד מימדיים. עסקינן ב-3 מערכות יחסים משפטיים. האחת
28 היא בין הבן הממשיך הפוטנציאלי לבין הוריו (או הורי בן זוגו) ברי הרשות. השניה היא בין האגודה
29 השיתופית לאותו בן ממשיך והשלישית הינה בין הרשות לאותו בן ממשיך. רק כאשר שלושת
30 הגורמים היינו הן ההורים, הן האגודה השיתופית, והן הרשות פועלים להעברת הזכות לבן הממשיך,
31 מושלמת זכותו בנחלה.



בית משפט השלום בקריות

ת"א 16-09-20510 א.נ.ג.ר. דלקים בע"מ ואח' נ' עיזבון ביטון ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 אשר למערכת היחסים בין ההורים לבן, עסקינן במתנה בחיים שמרגע מתן האישור של האגודה
2 השיתופית הושלמה, שכן לא ניתן לבצע פעולה משפטית נוספת להעברת הזכות (ראה: ע"א 1108/98
3 **מדעי נ' מדעי**, פ"ד נד (4) 385; בע"מ 3795/11 **פלוני נ' פלוני** [ניתן ביום 13.7.2011]). לעומת זאת,
4 באשר לאגודה השיתופית ולרשות שאני; אין מדובר בהורשה אוטומטית של הזכות. עסקינן בזכות
5 אישית מלבר עזבונית (ראה: ע"א 3836/93 **ברמלי נ' ברמלי**, פ"ד נ (3) 868; דנ"א 3231/00 **מדעי נ'
6 מדעי** [ניתן ביום 25.5.2000]; ע"א 633/82 **לוקוב נ' מגדל**, פ"ד מג (1) 397). מדובר בזכות המוענקת
7 על ידי הרשות והאגודה השיתופית **לאחר הפטירה**. זכות זו מוקנית, רק לאחר שהרשות אכן בחנה,
8 לאחר שהוגשה לה בקשה ע"י הבן הממשיך הפוטנציאלי, על פי נוהליה כי אכן המבקש הוא זה
9 שיכול להמשיך ולעבד את הנחלה ביעילות אחרי הפטירה. הרשות אינה חייבת איפוא להענות
10 לבקשה, לא על פי הסכם המשבצת ולא על פי נוהליה. מדובר בזכות אישית המוענקת על ידי הרשות
11 ישירות לבן הממשיך (ראה: ע"א 2836/90 **בצר נ' צילביץ**, פ"ד מו (5) 184; ע"א 1662/99 **חזקיהו נ'
12 חיים**, פ"ד נו (6) 296), והיא אינה תולדה של העברת זכות בר הרשות אל הבן. בהעדר הענקתה על
13 ידי הרשות לבן, היא פוקעת וחוזרת אל הרשות והאגודה השיתופית (ראה: שאול שוחט, נחום
14 פיינברג ויחזקאל פלומין **דיני ירושה ועיזבון** (מהדורה שביעית, 2014), בעמ' 245). ממילא, כל עוד לא
15 הוענקה הזכות ע"י הרשות לבן, היא אינה קיימת. נזכיר כי על פי סעיף 20 להסכם המשבצת, כאשר
16 הבן הממשיך אינו פועל למימוש זכותו, יחולו הוראות סעיף 114 לחוק הירושה, התשכ"ה – 1965. מן
17 הטעם האמור גם נפסק כי לא ניתן לרשום עיקול על זכותו של בן ממשיך, מאחר ועסקינן בציפיה
18 ולא בזכות שבאה לעולם (ראה: ת.א. (שלום תל אביב) 25847/06 **בנק לאומי למשכנתאות בע"מ נ'
19 יחיא** [ניתן ביום 11.10.2007]).
20 דוגמא בולטת ומעשית בהקשר זה ניתן להצביע על הגרושה. מסעודה העניקה את זכויות הבן
21 הממשיך הן לבן והן לגרושה. דא עקא, שמרגע שהתגרשו, אין מדובר "בבן זוג" על פי ההגדרה
22 בתקנה 1 לתקנות האגודות השיתופיות (חברות), התשל"ג-1973, וממילא אין הגרושה יכולה לשמש
23 "בן ממשיך" הזכאי לנחלה (והשווה: שמואל שילה **פירוש לחוק הירושה התשכ"ה-1965** (כרך
24 שלישי, 2002), בעמ' 303-304).
25 מהן המסקנות באשר לזכותו של הנושה, מול זכותו של הבן? בע"א 110/89 **הכונס הרשמי כמפרק
26 בנק צפון אמריקה בע"מ (בפירוק) נ' גלבוע**, פ"ד מו (3) 638 (להלן: "הלכת גלבוע"), נפסק כי נושה
27 אינו יכול לקבל הצהרה על זכותו של יורש על נכס מקרקעין או יורש על פי סעיף 34 לחוק ההוצאה
28 לפועל, התשכ"ז-1967, כאשר היורש כדי למנוע את מימוש הנכס אינו עושה דבר. תרופתו הינה
29 להגיש בקשה להתמנות כמנהל עזבון "כמעוניין בדבר" על פי סעיף 78 לחוק הירושה, התשכ"ה-
30 1965. קביעה אחרת, תרוקן מתוכן את ההליכים הקבועים בחוק הירושה.
31 כאמור, העלתי בפני הצדדים את השאלה, האם לאור הלכת **גלבוע**, יש מקום להליך שבפני. בתשובה
32 טענו המבקשות כי מאחר ואין מדובר בנכס שהינו חלק מהעזבון, אין תחולה להלכת גלבוע. אכן כך



בית משפט השלום בקריות

ת"א 20510-09-16 א.נ.ג.ר. דלקים בע"מ ואח' נ' עיזבון ביטון ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 הוא. אלא מאי? בהעדר פניה של הבן אל הרשות להכרה כבן ממשיד, זכות זו אינה קיימת וממילא
2 גם לא ניתן להצהיר עליה או לעקלה (השווה לעניין עיקול כספי קופת גמל: רע"א 8622/13 המוסד
3 לביטוח לאומי נ' רחלה שחר [ניתן ביום 7.9.16]). אין מדובר בפעולה אקטיבית של יורש כגון ביטול
4 הסתלקות, שניתן לבטלה כנוגדת את תקנת הציבור (השווה: ע"א 4372/91 סיטין נ' סיטין, פ"ד מט
5 (2) 120). מדובר בפעולה פסיבית של הבן לסיכול העיקול כאשר אישור הזכות מצריך יוזמה, ומצריך
6 בחינה ואישור של צדדים שלישיים – הרשות והאגודה השיתופית. בנסיבות אלה קיימות שתי
7 אפשרויות: האחת, אפשרות המבקשות להתמנות ככונסים על זכותו החוזית של הבן הממשיד
8 הפוטנציאלי לפנות לרשות ולבקש את מימוש הזכות כ"בן ממשיד", וזאת מכוח פניה לראש ההוצאה
9 לפועל, על פי סעיף 53 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967. זכות חוזית זו, להבדיל מהזכות של בן
10 ממשיד עצמה, כבר נולדה (השווה: ע"א 3553/00 אלוני נ' זנד טל מכוני תערובת בע"מ, פ"ד נו (3)
11 (580). דרך אחרת הינה לפי הקביעה בסעיף 20 לחוזה המשבצת, הקובע שבהעדר בן ממשיד יש לפנות
12 לסעיף 114 לחוק הירושה, התשכ"ה-1965. את הזכויות לפי סעיף 114 הנ"ל יש לבקש מבית המשפט
13 המוסמך לפי סעיף 114, ושוב חזרנו להלכת גלבע – היינו יש לפנות לבית המשפט לענייני משפחה
14 למינוי מנהל עיזבון להצהרה על זכותו של הבן על פי סעיף 114 לחוק הירושה.

15
16 כך או כך, המסקנה המתחייבת הינה שלבית משפט זה אין סמכות עניינית ליתן את הסעד ההצהרתי
17 המבוקש על ידי המבקשות, והתובענה גם מחוסרת עילה. תרופתן של המבקשות הינה בפניה לראש
18 ההוצאה לפועל או לבית המשפט לענייני משפחה.
19 ממילא איפוא, בהעדר זכות לכאורה בתביעה העיקרית אין מקום גם לצו מניעה זמני.

20
21 לפיכך אני מורה על דחיית הבקשה לצו מניעה זמני. בשלב זה ישאר הצו הארעי הזמני שניתן ביום
22 11.9.16 בתוקפו למשך 30 יום מהיום בלבד, לצורך פנייה לערכאה מוסמכת כפי שקבעתי לעיל.

23
24 המבקשות תודענה לבית המשפט, בתוך 15 יום האם לאור החלטתי הינן מבקשות למחוק את
25 התובענה העיקרית בתיק זה, שכן כאמור אינה מגלה עילה והינה בהעדר סמכות עניינית. בהעדר
26 סיבה אחרת שלא לעשות כן, תימחק התביעה.

התיק יובא לעיוני ביום 10.12.16

28

29

30

31

32

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ז, 28 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.



בית משפט השלום בקריות

ת"א 20510-09-16 א.נ.ג.ר. דלקים בע"מ ואח' נ' עיזבון ביטון ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

ללא טורים

2
3

ד"ר שלמה מיכאל ארדמן, שופט